

Poesia in dialetto “SGUNDEN”

Al guzén (il maiale)

Dop che Noè all'à salvà dal Dilüvi Universal,
al guzén al se straià pr'al mond in general,
in di cuntinent, isoli, furesti ca gh'é poch o gnient
ad rasa bianca o rasa nigra l'é present.

Al magna da tött, al crésa a la svelta,
basta un an' ad véta par faregh la festa.

L'é bon tött, da la testa al cuén,
dal fratagli a la codga cm'i fasulén.

Cm'al temp la prodüsió l'é abota aumentada,
in di gros masèi la carna la ven lavurada,

sal, spézzi, aria naturala, la ven stagiunada
pronta par tött i marcà e consumada.

'Na volta al guzén l'era a condusió famiglièra,
in di casèi i carsevan in dla stabièra.

Ai prém fréd, andant vers l'inveren,
in dal ca' ad campagna a masar al guzén is preparaven;

i masalén i faven al so lavur in giurnada
preparand la selesió par tött l'anada.

L'era 'na festa in d'la famia e pr'i ragàs,
la nòna l'era cuntenta: “al guzén al gh'è un bel gras”.

Dulég, gras, cudghén, suprasada, salàm,
i duveven dūrar par tött l'an.

I privà i vindeven la roba grosa
par cumprar al guzinén da chi gh'ava la scrofa.

Con l'aftón e la fūmera cumincia la fera a d'la maialad
e abota carna ad guzén la ven mangiada.

I Cumitat ad zona i lavuren par la festa,
ogni dumenica a gh'é 'na parta giganta diversa;

chi fa al mariulón, al prêt, al strulghén, la suprasada,
un asag' a tött i present e sūbit divurada.

Un qualdón al fa anca dū gir,
l'é pién cme n'öv e al tira un suspir.

A fen d'la festa a mangiar i gh'an la pansa piena,
i pensen ad far almen 'na smana ad dieta.

Remo Allegri